

ROZSUDEK SOUDU (druhého rozšířeného senátu)

18. ledna 2005*

Ve věci T-93/02,

Confédération nationale du Crédit mutuel, se sídlem v Paříži (Francie),
zastoupená A. Carneluttim a J.-P. Guntherem, advokáty,

žalobkyně,

podporovaná

Francouzskou republikou, zastoupenou G. de Bergues a F. Millionem, jako
zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

vedlejším účastníkem,

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené G. Rozetem, jako zmocněncem,
s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalované,

* Jednač jazyk: francouzština.

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2003/216/ES ze dne 15. ledna 2002, o státní podpoře poskytnuté Francouzskou republikou ve prospěch Crédit mutuel (Úř. věst. L 88, s. 39) formou nadměrného vyrovnání vyplaceného z titulu nákladů na správu a příjem vkladů regulovaného spoření v rámci mechanismu „Livret bleu“ (modré vkladní knížky),

**SOD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH
SPOLEČENSTVÍ (druhý rozšířený senát),**

ve složení J. Pirrung, předseda senátu, V. Tiili, A. W. H. Meij, M. Vilaras
a N. J. Forwood, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 8. června 2004,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Projednávanou žalobou se Confédération nationale du Crédit mutuel domáhá, aby Soud zrušil rozhodnutí Komise 2003/216/ES ze dne 15. ledna 2002 o státní podpoře poskytnuté Francouzskou republikou ve prospěch Crédit mutuel (Úř. věst. L 88, s. 39, dále jen „napadené rozhodnutí“).

Crédit mutuel

- 2

Crédit mutuel je decentralizovanou bankovní skupinou tvořenou sítí místních poboček Crédit mutuel, jež mají statut družstevních společností. Každá místní pobočka Crédit mutuel musí být členem regionálního spolku a každý spolek musí být členem Confédération nationale du Crédit mutuel, centrálního orgánu sítě ve smyslu článku L511-30 francouzského code monétaire et financier (měnový a finanční zákoník). Tento útvar, žalobkyně v projednávané věci, má právní statut neziskového sdružení.
- 3

Počet místních poboček Crédit mutuel, z nichž každá může mít jednu nebo více púpázek, poklesl z 2031 v roce 1991 na 1820 v roce 2001. V době přijetí napadeného rozhodnutí byly tyto pobočky vlastněny přibližně 5,7 miliony společníků. Mezi rokem 1999 a 2001 byla Crédit mutuel pátou francouzskou bankou, co se týče vkladů, a třetí, co se týče sítě poboček.

Livret bleu (modrá vkladní knížka)

- 4

Livret bleu, zavedená zákonem 75-1242 ze dne 27. prosince 1975, o opravném finančním zákoně pro rok 1975 (JORF ze dne 28. prosince 1975, s. 13435), je pro širokou veřejnost určený produkt regulovaného spoření, pro něž orgány veřejné moci přiznaly Crédit mutuel výlučné oprávnění poskytování.
- 5

Úroková sazba Crédit mutuel vkladů na Livret bleu je regulována státem. Čistá úroková sazba po zdanění vyplacená spořitelům je totožná se sazbou na vkladní knížce A (poskytované spořitelny a poštou), která je hlavním konkurenčním

produktem regulovaného spoření. Tato sazba byla 3 % v době přijetí napadeného rozhodnutí. Výše vkladu nesmí překročit horní hranici totožnou s horní hranicí stanovenou pro knížku A, která byla od roku 1991 100 000 francouzských franků (FRF) (15 245 eur) pro jednotlivce a která činí od 1. ledna 2002 15 300 eur.

- 6 Úroky z vkladů na Livret bleu jsou předmětem daňového zacházení, které se odchyľuje od obecných pravidel použitelných na zdanění spoření. Zatímco obecné daňové právní předpisy umožňují fyzickým osobám, pokud jde zejména o úroky z vkladů, jejichž dlužník má sídlo ve Francii, zvolit si zdanění u zdroje namísto daně z příjmu, takové právo volby neexistuje pro úroky z vkladů na Livret bleu, které jsou v každém případě podrobeny zdanění u zdroje. Toto nicméně platí jen pro třetinu těchto úroků.

- 7 Objem peněžních prostředků vložených na Livret bleu, jehož výše se měnila v průběhu devadesátých let z 80 na 100 miliard FRF, byl od začátku předmětem několika možných určení. Nejdříve měla Crédit mutuel povinnost přidělit 50 % prostředků (podíl navýšen na 65 % v roce 1983) na použití v obecném zájmu (dále jen „POZ“) určenému zejména k financování místních územně samosprávných celků a na upisování cenných papírů vydávaných státem a veřejnými orgány, zbylá částka byla bance volně k dispozici.

- 8 Od vydání vyhlášky ze dne 27. září 1991 (JORF ze dne 26. listopadu 1991, s. 15383) byla zvětšující se část celkového objemu finančních prostředků přidělována na financování bydlení s regulovaným nájemným, zejména soustředěním prostředků u Caisse des dépôts et consignations (dále jen „CDC“), která věnuje peněžní prostředky, které jí jsou přiděleny, na financování bydlení s regulovaným nájemným schvalováním půjček orgánům správy bydlení s regulovaným nájemným podle vzoru použití peněžních prostředků na knížce A spořitelna a Pošty. Od vyhlášky ze dne

27. září 1991 jsou veškeré nové vklady na Livret bleu přidělovány na financování bydlení s regulovaným nájemným a celkový objem finančních prostředků existující ke dni 31. prosince 1990 musel být postupně soustředěn u CDC v ročních splátkách ve výši 10 % do roku 2000. V současné době je celkový objem finančních prostředků soustředěn u CDC.

- 9 Od roku 1991 platí CDC Crédit mutuel výlučně ze soustředěného objemu finančních prostředků úroky odpovídající hrubé úrokové sazbě stanovené orgány veřejné moci a vyplácené spořitelům, jakož i zprostředkovatelskou provizi rovnající se 1,3 % celkového objemu finančních prostředků (dále jen „vkladová provize“).
- 10 Během období zkoumaného napadeným rozhodnutím mohou být rozlišeny tři druhy použití celkového objemu finančních prostředků na Livret bleu:
- soustředěný objem finančních prostředků u CDC od roku 1991 (určený k financování bydlení s regulovaným nájemným, za který je placena vkladová provize);
 - jiné POZ než výše uvedený objem finančních prostředků (představující především dlouhodobé půjčky veřejnoprávním samosprávným celkům, dále jen „jiné POZ“);
 - volné použití.

Poslední dvě kategorie použití měly nicméně během tohoto období postupně zaniknout.

- 11 Livret bleu hrála pro Crédit mutuel důležitou roli. Její relativní význam se z kvantitativního hlediska nicméně v průběhu roků předcházejících roku 2002 zmenšil. Podíl Livret bleu na vkladech Crédit mutuel, který byl 70 % v roce 1975 a ještě okolo 60 % v roce 1985, klesl od roku 1997 na úroveň nižší než 25 %.

Správné řízení

- 12 Dne 25. ledna 1991 byla Komisi podána stížnost týkající se podpor poskytnutých Francouzkou republikou Crédit mutuel z titulu Livret bleu. Dopisem ze dne 6. února 1998 informovala Komise francouzské orgány o svém rozhodnutí zahájit přezkumné řízení upravené čl. 88 odst. 2 ES (Úř. věst. C 146, s. 6).

- 13 Crédit mutuel zaslala dne 18. června 1998 Komisi dopisy obsahující argumenty směřující k vyvrácení kvalifikace opatření uvedených při zahájení řízení jako státních podpor, jakož i spis analytického účetnictví týkající se Livret bleu. Četné zúčastněné strany, mezi nimi i stěžovatelé, rovněž podaly Komisi své připomínky.

- 14 S přihlédnutím ke spisu předloženému Crédit mutuel se Komise rozhodla provést audit analytického účetnictví Livret bleu. Pro tento audit najala poradce, jehož konečná zpráva byla předložena k přezkoumání francouzským orgánům a Crédit mutuel dne 10. ledna 2000. V květnu 2000 žalobkyně pověřila jiného poradce úkolem, který zahrnoval kontrolu metodiky prací analytického účetnictví Crédit mutuel a založení provozního účtu Livret bleu. Tento úkol byl dokončen v září 2000 odevzdáním podrobné zprávy. Komise přikročila v dubnu 2001 k rozšíření smlouvy s jejím poradcem s tím, aby identifikoval odchylky mezi oběma studiemi účetnictví a určil změny údajů nebo metodiky, které by mohly být případně legitimně přijaty

a zahrnuty do jeho předcházejícího hodnocení. Konečná zpráva poradce byla předložena francouzským orgánům dne 23. července 2001. Crédit mutuel a její poradce sdělili svůj nesouhlas s konečnými závěry poradce Komise.

Napadené rozhodnutí

- 15 Dne 15. ledna 2002 přijala Komise napadené rozhodnutí.
- 16 Poté, co shrnula skutečnosti a připomínky obdržené v průběhu správního řízení, Komise věnovala bod V. napadeného rozhodnutí posouzení vyrovnávacích opatření poskytnutých Crédit mutuel. Tento bod obsahuje pět pododdlů.
- 17 Bod V.1 napadeného rozhodnutí je věnován „narušení hospodářské soutěže a vlivu na obchod mezi členskými státy“ a končí v bodě 92 odůvodnění následujícím závěrem:

„Potenciální podpory poskytnuté Crédit [m]utuel, s ohledem na jejich charakter podpor provozu, hospodářskou situaci v bankovním sektoru v Evropě a zvláštní nároky na solventnost v bankovním sektoru, působí od zavedení Livret bleu na obchod a mají za účinek vzrůstající narušení hospodářské soutěže ve finančním sektoru. V důsledku toho je třeba mít za to, že potenciální podpora byla v době jejího zavedení v roce 1975 novou podporou.“ *(neoficiální překlad)*

- 18 Poté, co Komise přezkoumala v bodě V.2 napadeného rozhodnutí „kvalifikaci státních prostředků“, uvádí v bodě 100 odůvodnění, který samotný tvoří bod V.3 nazvaný „Konkurenční výhoda“:

„Pokud vyrovnání, které Crédit [m]utuel obdržela z titulu úkolu ve veřejném zájmu formou vkladové provize, jež jí vyplácí CDC, překročí čisté náklady této služby ve veřejném zájmu (berouc v úvahu všechny zisky a náklady spojené se splněním tohoto úkolu), Crédit [m]utuel požívá konkurenční výhody oproti ostatním bankám, jelikož získá dodatečné prostředky, které nejsou ostatním bankám poskytovány.“
(*neoficiální překlad*)

- 19 V bodě 101 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedeného v bodě V.4, který je věnován „hodnocení výše státní podpory“, Komise definuje svůj přístup ohledně určení výše podpory následujícími slovy:

„Jelikož se francouzské orgány dovolávají existence služby v obecném hospodářském zájmu spojené s mechanismem Livret bleu, Komise se musí snažit obdržet bilanci příjmů a nákladů spojených se zajišťováním uvedené služby pro určení odůvodněné úrovně vyrovnání placeného státem.“ (*neoficiální překlad*)

- 20 V návaznosti na různé účetní posudky Komise dospěla k následujícím zjištěním, která se týkají výsledků provozního účtu Livret bleu:

— správa soustředěného objemu finančních prostředků u CDC byla ztrátová během celých devadesátých let, ale v roce 1998 vykázala zisk;

- správa jiných POZ přinesla v průběhu devadesátých let zisky odhadované v roční výši mezi 59 miliony FRF a 957 miliony FRF;
- správa volného použití byla ztrátová.

21 Tyto výsledky jsou shrnuty v bodě 179 odůvodnění napadeného rozhodnutí, v následující tabulce (v milionech FRF):

Rok	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	Součet
Soustředěný objem finančních prostředků	[...] ¹	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	- 399
[Jiné] POZ	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	2 592
Volná použití	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	-1 119
Celková marže před zdaněním	1 096	505	301	- 471	- 135	- 87	- 156	20	1 074

22 Co se týče stanovení celkové bilance zisků a nákladů spojených se zajišťováním služby v obecném hospodářském zájmu spojených s mechanismem Livret bleu, Komise uvádí:

„[109] Příjmy z [jiných] POZ je třeba v každém případě brát v úvahu, protože tvoří nedílnou součást povinností uložených státem v rámci systému Livret bleu.

1 — Skryté důvěrné údaje.

Kromě toho je třeba poznamenat, že vyloučení některých ziskových použití by vedlo k absurditě: Stát by musel vyrovnat ztráty z některých použití, zatímco při jiných použitích by byly dosahovány dostatečné zisky v rámci systému Livret bleu, které by ale nebyly brány v úvahu.

„[110] Situace je méně zřejmá pro volná použití, která ve zkoumaném období vykazala ztrátu přibližně 1 [miliardu FRF]. Z tohoto důvodu zatěžují státní rozpočet, pro který by bez těchto použití byla situace vyvážená, takže by bylo třeba jen velmi omezenou vkladovou provizi. Komise měla nicméně za to, že čisté náklady volného použití musejí být zahrnuty.“ *(neoficiální překlad)*

- 23 V rámci konečného hodnocení uvádí Komise v bodě 180 odůvodnění napadeného rozhodnutí:

„Jestliže součet účetních hospodářských výhod plynoucích z provozování Livret bleu (vkladová provize, zisky ze správy [jiných] POZ, zisky ze správy peněžních prostředků na vlastní účet, to znamená volné použití) překračuje náklady vynaložené Crédit mutuel na správu příjmu vkladů a celkového objemu finančních prostředků, pak se jedná o převod veřejných prostředků představující státní podporu.“ *(neoficiální překlad)*

- 24 Komise tedy stanoví výši podpor shromážděných za období 1991–1998 ve výši součtu výsledků znázorněných v tabulce uvedené v bodě 21 výše, a sice 1 074 milionů FRF.

25 Poté, co přezkoumala v bodě V.5 slučitelnost podpor Crédit mutuel se Smlouvou, Komise došla v bodě VI. napadeného rozhodnutí k následujícímu závěru:

„[202] Oprávnění Crédit mutuel poskytovat Livret bleu obsahuje státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 [ES]. Na tyto podpory se nevztahuje žádná z výjimek stanovených v čl. 87 odst. 2 a 3 [ES].

[203] Výjimka stanovená v čl. 86 odst. 2 [ES] může být použita jen částečně, protože, jak bylo prokázáno auditem provedeným na účet Komise, vyrovnání přiznaná v tomto období nejsou striktně omezena na nadbytečné náklady připadající na úkol v obecném hospodářském zájmu, které mohou být vzaty v úvahu. Jelikož se jedná o jedinou možnou výjimku, která umožňuje vyjmout dotčená opatření z povinností stanovených pravidly hospodářské soutěže a zejména ze zákazu stanoveného čl. 87 odst. 1 ES, z toho plyne, že část státních prostředků poskytnutých Crédit mutuel, která překračuje pokrytí čistých nákladů na správu a příjem vkladů Livret bleu s ohledem na běžnou marži rentability, představuje nadměrné vyrovnání nákladů na úkol služby ve veřejném zájmu a z tohoto důvodu státní podporu neslučitelnou se společným trhem.“ (*neoficiální překlad*)

26 Článek 1 napadeného rozhodnutí stanoví:

„1. Opatření přijatá Francouzskou republikou ve prospěch Crédit mutuel z titulu příjmu vkladů a správy regulovaného spoření v rámci mechanismu ‚Livret bleu‘ obsahují státní podpory neslučitelné se společným trhem

2. Na tyto podpory se nevztahuje žádná výjimka v rámci čl. 87 odst. 2 a 3 [ES]. Mohou zčásti spadat pod výjimku stanovenou čl. 86 odst. 2 [ES] v rozsahu, v němž jsou nezbytné za účelem zajišťování úkolu v obecném hospodářském zájmu

svěřeného státem Crédit mutuel. Podpory překračující náklady na příjem vkladů a správu Livret bleu nemohou být považovány za slučitelné se společným zájmem.“
(*neoficiální překlad*)

27 Podle čl. 2 odst. 1 napadeného rozhodnutí „Francie přistoupí v případě Crédit mutuel k navrácení podpor neslučitelných se společným trhem, které jí poskytovala od 1. ledna 1991“ (*neoficiální překlad*). Tento odstavec zároveň obsahuje údaje směřující k určení výše podpor, které mají být Francii navraceny.

28 Článek 2 odst. 2 až 5 stanoví:

„2. Francie změní úrokovou sazbu objemu finančních prostředků na Livret bleu placenou [CDC] Crédit mutuel, aby byla do budoucna zrušena každá podpora překračující náklady na správu a příjem vkladů, které mohou být vzaty v úvahu.

3. Francouzské orgány nařídí Crédit mutuel zavedení odděleného účetnictví Livret bleu a jeho zveřejnění.

4. Francouzské orgány zašlou Komisi výroční zprávu banky a zprávu o účetnictví Livret bleu za tři roky.

5. Komise provede veškerá ověření, která považuje za užitečná za účelem kontroly toho, zda jsou podpory pro Crédit mutuel striktně přiměřené úkolu v obecném hospodářském zájmu, který je jí svěřen. Pokud to bude považovat za nezbytné, pověří poradce provést audit analytického účetnictví k Livret bleu.“ (*neoficiální překlad*)

Řízení a návrhy účastníků řízení

- 29 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 28. března 2002 podala žalobkyně tuto žalobu.
- 30 Usnesením ze dne 11. září 2002 bylo Francouzské republice povoleno vstoupit do řízení jako vedlejší účastník na podporu návrhů žalobkyně.
- 31 Na základě zprávy soudce zpravodaje Soud (druhý rozšířený senát) rozhodl zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření stanovených článkem 64 jednacího řádu Soudu vyzval účastníky řízení, aby předložili určité dokumenty a písemně jim položil otázky. Účastníci řízení podali své odpovědi a předložili dokumenty ve stanovené lhůtě.
- 32 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na ústní otázky Soudu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 8. června 2004. Účastníci řízení byli vyzváni k písemné odpovědi na dvě doplňující otázky, což učinili ve stanovené lhůtě. Ústní část řízení byla ukončena dne 14. července 2004.
- 33 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:
- zrušil napadené rozhodnutí;
 - podpůrně, zrušil článek 2 tohoto rozhodnutí v rozsahu, v němž nařizuje navrácení identifikované podpory;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

34 Francouzská republika, jako vedlejší účastník, navrhuje, aby Soud:

— zrušil napadené rozhodnutí;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

35 Komise navrhuje, aby Soud :

— zamítl žalobu;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

Úvodní poznámky

36 Na podporu svých návrhů na zrušení, žalobkyně vznáší sedm žalobních důvodů. Prvním žalobním důvodem, vycházejícím z porušení čl. 87 odst. 1 ES, žalobkyně uplatňuje, že opatření uvedená v napadeném rozhodnutí nemohou být kvalifikována jako podpory. Druhý až čtvrtý žalobní důvod, vznesené podpůrně, mají za cíl

prokázat, že i za předpokladu, že se jednalo o podporu, nemohla být kvalifikována jako stávající podpora. Pátým žalobním důvodem vzneseným rovněž podpůrně, žalobkyně uplatňuje, že Komise porušila ustanovení článku 14 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339), když nařídila navrácení údajné podpory. Svým šestým žalobním důvodem žalobkyně vytýká Komisi, že porušila její procesní práva a zásadu řádného úředního postupu. Sedmý žalobní důvod vychází z porušení článku 253 ES.

- 37 Ze všech důvodů účastníků řízení vyplývá, že hlavní otázka vznesená v projednávaném sporu je otázka určení podpory napadeným rozhodnutím, to znamená určení státního opatření příznávajícího Crédit mutuel výhodu. Je tedy na místě ověřit, zda napadené rozhodnutí uvádí s dostatečnou jasností opatření a výhody kvalifikované v projednávaném případě jako podpora neslučitelná se Smlouvou.

K odůvodnění napadeného rozhodnutí s ohledem na určení podpory

Argumenty účastníků řízení

- 38 Vytýkané skutečnosti žalobkyně týkající se určení podpory se nacházejí zaprvé v třetí a páté části sedmého žalobního důvodu vycházejícího z porušení povinnosti uvést odůvodnění. Zadruhé, žalobkyně předkládá, zejména v rámci svého prvního a čtvrtého žalobního důvodu, argumenty směřující k prokázání, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je nedostatečné a vnitřně rozporné, co se týče různých aspektů definice podpory. Rovněž Komise uvádí argumenty týkající se určení podpory v rámci svých argumentů týkajících se prvního, čtvrtého a sedmého žalobního důvodu.

39 Argumenty účastníků řízení se týkají hlavně tří aspektů definice sporné podpory, a sice:

— určení opatření, která mohla přiznat Crédit mutuel výhodu;

— určení státních prostředků, pomocí kterých byla dotčená výhoda přiznána;

— kvalifikace režimu Livret bleu jako nové podpory od roku 1975.

– K určení opatření přiznávajícího výhodu

40 V rámci první části svého prvního žalobního důvodu žalobkyně uplatňuje, že napadené rozhodnutí je nejasné a kontradiktorní v rozsahu, v němž se týká určení opatření, která podle Komise přiznala Crédit mutuel výhodu.

41 Žalobkyně nejprve uplatňuje, že v napadeném rozhodnutí Komise neurčila žádnou výhodu, která by jako taková mohla být kvalifikována jako státní podpora a následně mohla být snadno vyčíslitelná.

- 42 Zdůrazňuje, že jediný prvek určený Komisí jako prvek, který může „vést k podpoře“ (ale aniž by představoval sám o sobě podporu), je vkladová provize. Žalobkyně je nicméně toho názoru, že Komise má implicitně za to, že výhoda pocházela rovněž z jiných příjmů Livret bleu, protože přijala „globální metodu“, podle které všechny příjmy vznikající Crédit mutuel z Livret bleu a všechny náklady spojené s poskytováním tohoto produktu byly vzaty do úvahy pro hodnocení, zda je odměna, kterou Crédit mutuel obdrží za úkol poskytování Livret bleu, přiměřená. Žalobkyně se domnívá, že napadené rozhodnutí je v tomto ohledu nejasné.
- 43 Žalobkyně kritizuje uvažování Komise zaprvé, pokud jde o posouzení částečného osvobození od daní a výlučnosti poskytování Livret bleu, zadruhé, pokud jde o zvážení použití Livret bleu, a zatřetí, pokud jde o hodnocení vkladové provize.
- 44 Co se týče zaprvé osvobození od daní a výlučnosti, žalobkyně konstatuje, že Komise, přestože se zcela vzdala tvrzení ohledně možného „účinku ztrátového taháku“ Livret bleu, setrvává chybně na tvrzení, že z důvodu osvobození od daní a skutečnosti, že je poskytována pouze jednou úvěrovým subjektem, Livret bleu přiznává Crédit mutuel zvláštní výhody. Ve své replice žalobkyně konstatuje, že v napadeném rozhodnutí nicméně nebyl podán žádný důkaz o tom, že by přiznaná výlučnost byla výhodou. Podle žalobkyně zde došlo k závažné vadě při odůvodnění, kterou je třeba v případě potřeby zkoumat i bez návrhu.
- 45 Co se zadruhé týče použití Livret bleu, žalobkyně uplatňuje, že napadené rozhodnutí je stíženo zjevnou vadou odůvodnění ohledně otázky, zda příjmy jiných POZ mohou být kvalifikovány jako výhody. Podle ní, pouhá skutečnost, že tyto operace představovaly jedno z použití částek uložených v rámci systému Livret bleu, neumožňuje v žádném případě dovodit, že Crédit mutuel obdržela výhodnější podmínky než podmínky, které vyplývají z běžných tržních operací.

- 46 Zatřetí, žalobkyně je toho názoru, že rovněž není možné mít vkladovou provizi za hospodářskou výhodu poskytovanou za mimotržních podmínek. Domnívá se, že Komise nesprávně posuzuje povahu této provize. Žalobkyně kromě toho uplatňuje, že ze znění napadeného rozhodnutí jasně nevyplývá, zda je podpora určená Komisí založena na vkladové provizi ve svém celku, nebo pouze na části této provize a v tomto případě, jaká část provize tak může být kvalifikována jako podpora.
- 47 Ve své replice žalobkyně doplňuje, že použití „globální metody“ v napadeném rozhodnutí obsahuje zjevný rozpor a vede k protikladnému výsledku. Uvádí, že na několika místech napadeného rozhodnutí je pouze vkladová provize určena jako potenciální podpora, zatímco jiná použití (jiná POZ a volná použití) jsou vzata v úvahu pouze pro výpočet čistých nákladů systému. Žalobkyně nevyklučuje, že vkladová provize může být kvalifikována jako podpora, pokud by se ukázalo, že je vyšší než náklady na správu Livret bleu a pokud by byly splněny všechny další podmínky použití článku 87 ES, protože odměňovaná činnost by pak byla zisková a nemusela by být odměňována. Podle žalobkyně Komise měla nicméně za to, že výše podpory neodpovídá vkladové provizi, ale (pozitivní) zbývající části činnosti Crédit mutuel spojené s Livret bleu. Komise tak zahrнула do výše podpory celkové zisky Crédit mutuel a zejména zisky pocházející z jiných POZ. Žalobkyně tvrdí, že tento rozpor neumožňuje pochopit, v čem spočívá podpora určená Komisí a sám o sobě odůvodňuje zrušení napadeného rozhodnutí.
- 48 Konečně žalobkyně kvalifikuje výsledky, ke kterým vede postup Komise z hlediska výše částek, které musejí být navraceny státu Crédit mutuel, jako absurdní. Zdůrazňuje, že když se přezkoumá bilance provozu Livret bleu mezi rokem 1991 a 1998 z napadeného rozhodnutí vyplývá, že pouze první tři roky vykázaly přebytek, který činil 1 096 milionů FRF v roce 1991, 505 milionů FRF v roce 1992 a 301 milionů FRF v roce 1993. Podle ní tyto přebytky vyplývají ze zcela jiných produktů než z vkladové provize, která během týchž let přinesla výnosy 8 milionů franků (v roce 1991), 62 milionů franků (v roce 1992) a 113 milionů franků (v roce 1993). Naopak v průběhu let 1994 až 1997 byl zaregistrován deficit provozu, zatímco podíl vkladové provize na výnosech Livret bleu nepřestal stoupat. Žalobkyně zdůrazňuje,

že vkladová provize nemohla přispět k přebytkům prvních třech let a že zároveň nezabránila deficitu v průběhu následujících čtyř let. Podle žalobkyně, i když by pozitivní výsledky prvních tří let mohly za těchto podmínek bránit platbě vkladové provize v průběhu těchto let, není naopak odůvodněné dojít dlouhodobou globalizací k výsledku, že se mají vrátit peníze, které podstatně překračují výši vkladové provize a správy v letech, kdy byl vykázán čistý zisk.

49 Komise zastává názor, že znění napadeného rozhodnutí není nejasné. Na podporu tohoto tvrzení odkazuje na bod 203 odůvodnění napadeného rozhodnutí (viz bod 25 výše) a na čl. 1 odst. 1 jeho výroku (viz bod 26 výše).

50 V odpovědi na otázky Soudu Komise tvrdí, že přiznání vkladové provize je jediným opatřením, které podle napadeného rozhodnutí přiznalo Crédit mutuel státní podporu. Podle ní toto jasně vyplývá z bodů 14, 28, 30, 66, 98, 167 a 168 odůvodnění a zejména z čl. 2 odst. 2 výroku napadeného rozhodnutí.

51 Naopak Komise tvrdí, že napadené rozhodnutí nekvalifikovalo ani osvobození od daní, ani výlučné oprávnění poskytovat Livret bleu jako výhody. Podle ní z napadeného rozhodnutí jasně vyplývá, že ze snížení daní, které zahrnuje uvolnění státních prostředků, mají prospěch přímo individuální spotřebitelé, a ne banka.

52 Co se týče použití Livret bleu, Komise má za to, že je chybné tvrdit, že napadené rozhodnutí považovalo běžné příjmy („zisky“) ze správy Livret bleu za státní podporu neslučitelnou se společným trhem. Je toho názoru, že tato výtka vyplývá ze záměny mezi jednak pojmem konkurenční výhoda vyplývající z nadměrného

vyrovnání čistých nákladů na úkol v obecném hospodářském zájmu ze státních prostředků a jednak pojmem hospodářských výhod vzatých v úvahu (přičemž jsou zároveň vzaty v úvahu investované výlohy a náklady) pro stanovení čistých nákladů za zajišťování tohoto úkolu. Komise je toho názoru, že bod 100 odůvodnění napadeného rozhodnutí (uveden v bodě 18 výše) jednoznačně vysvětluje otázku konkurenční výhody. Komise na jednání vysvětlila v odpovědi na otázku Soudu, že některé části napadeného rozhodnutí, které zmiňují pojem výhod v souvislosti s náklady na obstarání prostředků Livret bleu, jsou uvedeny v oddílu věnovanému sestavení obchodní bilance, a týkají se tedy výhradně výše uvedeného druhého pojetí.

- 53 Co se týče argumentů předložených v replice, Komise uplatňuje, že žalobkyně vznáší zcela jiný nárok, než byl původní nárok žaloby. Domnívá se, že žalobkyně nesprávně posoudila definici podpory, jak vyplývá z článku 1 napadeného rozhodnutí a nevezala v úvahu, že práce v oblasti analytického účetnictví umožnily sestavit bilanci nejen pouze nákladů spojených se zajišťováním úkolu služby v obecném hospodářském zájmu svěřeného Crédit mutuel, ale zároveň bilanci celkových prostředků (příjmy z obchodního provozu a státní prostředky) obdržných při zajišťování tohoto úkolu. Komise připomíná, že saldo této bilance představuje „část prostředků státu poskytnutých Crédit mutuel, která překračuje krytí čistých nákladů na správu a příjem vkladů Livret bleu s ohledem na běžnou marži rentability“.
- 54 Konečně Komise tvrdí, že částka 1 074 milionů FRF uvedená v bodě 178 odůvodnění a v čl. 2 odst. 1 napadeného rozhodnutí představuje skutečně pro období 1991–1998 výši veřejných prostředků obdržných v průběhu tohoto období, která převyšuje náklady na příjem vkladů a správu Livret bleu.

— K určení státních prostředků

- 55 Žalobkyně je toho názoru, že Komise neodůvodnila dostatečně kvalifikaci některých prvků přítomných v systému Livret bleu jako státních prostředků.
- 56 Zprvce, co se týče částečného osvobození od daní, skutečnost, že systém Livret bleu směřuje ke zdanění osob jinak nepodléhajících dani, není žádným způsobem odůvodněna. Žalobkyně připomíná, že napadené rozhodnutí konstatovalo, že pouze spotřebitelé mají prospěch z tohoto osvobození.
- 57 Zadruhé z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá, zda příjmy z jiných POZ jsou kvalifikovány jako státní prostředky. Napadené rozhodnutí se bez bližšího upřesnění omezuje na úvahu, že jsou součástí systému Livret bleu. Žalobkyně je toho názoru, že pokud toto vyjádření znamená, že se v jejich případě jedná o státní prostředky, pak je nejasné a na základě této skutečnosti nepřiměřené. V replice uplatňuje, že Komise paradoxně popírá, že by příjmy z jiných POZ mohly být kvalifikovány jako státní prostředky, přestože v napadeném rozhodnutí jsou tyto příjmy zahrnuty do částek, které musejí být Crédit mutuel vráceny státu. Podle ní si nelze představit, že by částky představovaly předmět žádosti o navrácení, aniž by byly kvalifikovány jako státní podpory, a tedy pokládány za státní prostředky.
- 58 Zatřetí, žalobkyně a vedlejší účastníci jsou toho názoru, že Komise neodůvodnila dostatečně své zjištění, že vkladová provize je jedním ze státních prostředků.
- 59 Komise zdůrazňuje, že ustanovení článku 253 ES ji ukládají odůvodnit pouze stanoviska přijatá v právním aktu. Je toho názoru, že závěry napadeného rozhodnutí uvedené v bodě 203 odůvodnění vysvětlují bez sebemenších pochyb, že jelikož

finanční intervence státu vede k nadměrnému vyrovnání čistých nákladů vzniklých na základě úkolu v obecném hospodářském zájmu svěřenému Crédit mutuel, toto nadměrné vyrovnání představuje státní podporu neslučitelnou se společným trhem.

- 60 Komise tvrdí, že osvobození od daní nebylo v napadeném rozhodnutí kvalifikováno jako státní prostředek nebo podpora ve prospěch Crédit mutuel.
- 61 Komise zároveň zpochybňuje tezi, že napadené rozhodnutí zachází s příjmy z jiných POZ jako se státními prostředky. Připomíná, že argumentace žalobkyně a vedlejšího účastníka, pokud jde o tuto otázku, vyplývá ze záměny mezi jednak konkurenční výhodou vyplývající z nadměrného vyrovnání ze strany státu nákladů investovaných Crédit mutuel na úkol v obecném hospodářském zájmu a jednak hospodářských výhod vzatých v úvahu pro stanovení čistých nákladů na tento úkol.
- 62 V duplice Komise zdůrazňuje, že napadené rozhodnutí označuje za státní prostředky pouze vkladovou provizi placenou od roku 1991. Na jednání Komise doplnila, v odpovědi na otázku Soudu, že toto vyplývá jasně z bodu 14 odůvodnění a z čl. 2 odst. 2 napadeného rozhodnutí. Komise je toho názoru, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je dostatečné, pokud jde o kvalifikaci této provize jako státního prostředku.

— Ke kvalifikaci režimu Livret bleu jako nové podpory od jejího zavedení v roce 1975

- 63 Žalobkyně uplatňuje, že napadené rozhodnutí tvrdí v bodě 92 odůvodnění, že mechanismus Livret bleu musí být kvalifikován jako nová podpora od roku 1975, aniž by ohledně této otázky poskytl jakékoli odůvodnění. Objasnění provedená

v této souvislosti ohledně posouzení dopadu na obchod a hospodářskou soutěž, neudávají důvody, proč měl tento mechanismus v roce 1975 charakter podpory. Tato kvalifikace je kromě toho popřena tvrzeními v rozhodnutí, která vedou k závěru, že je nemožné jít dále než do roku 1991 pro určení možné existence podpory. Na jednání žalobkyně uplatnila, že existuje zjevný rozpor mezi tvrzením, podle kterého se podpora vztahuje k roku 1975, a tvrzením, podle kterého je financování Livret bleu režimem podpor nebo nové podpory od roku 1991. Podle žalobkyně Komise provedla záměnu mezi dvěma údajnými podporami, podporou z roku 1975 a podporou z roku 1991, a tato záměna se zároveň nachází v metodě užitě pro výpočet údajné podpory. Žalobkyně je toho názoru, že tato záměna činí napadené rozhodnutí obtížně srozumitelným.

64 V této souvislosti žalobkyně uplatňuje, že Komise nemohla dojít ke kvalifikaci režimu Livret bleu jako nové podpory, aniž by předtím poskytla důkaz o existenci podpory. Napadené rozhodnutí nicméně neobsahuje žádný důkaz o existenci podpory v okamžiku vytvoření Livret bleu.

65 Komise je toho názoru, že napadené rozhodnutí je dostatečně odůvodněno, pokud jde o kvalifikaci Livret bleu jako podpory od roku 1975. Připomíná, že kritizovaná analýza je rozvinuta v bodě V.I napadeného rozhodnutí, nazvaném „Narušení hospodářské soutěže a vliv na obchod mezi členskými státy“. V odpovědi na otázku Soudu upřesnila na jednání, že provedla analýzu uvedenou v tomto oddílu rozhodnutí, předtím než se vyjádřila k jiným prvkům, které charakterizují a zakládají pojem státní podpora, a zejména předtím, než přijala stanovisko k otázce státních prostředků. Analýza vlivu Livret bleu na obchod a na hospodářskou soutěž od roku 1975 se podle Komise vysvětluje skutečností, že se musela vyjádřit k argumentům stěžovatelů, kteří se zejména dovolávali prvku podpory vyplývajícího z „účinku ztrátového taháku“ Livret bleu, přičemž tento účinek, za předpokladu že obsahuje prvek podpory, existoval již od zavedení Livret bleu v roce 1975. Kromě toho se Komise dovolává rozsudku Soudu ze dne 15. června 2000, Alzetta a další v. Komise (T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97 až T-607/97, T-1/98, T-3/98 až T-6/98 a T-23/98, Recueil, s. II-2319, body 142 až 148), podle kterého je povinna přezkoumat, zda v okamžiku zavedení podpory byl dotyčný trh otevřený pro hospodářskou soutěž. Konstatuje, že bod 92 odůvodnění napadeného rozhodnutí, který obsahuje závěr tohoto oddílu, mluví o „potenciální

podpoře“, což ukazuje, že opatření ještě nebylo v tomto stadiu v konečném výsledku kvalifikováno. Podle ní je skutečnost, že přídavné jméno „potenciální“ později vypadlo ze znění napadeného rozhodnutí, vysvětlena úsilím o stručné znění a z důvodů jeho omezeného dopadu na obsah rozhodnutí.

- 66 Komise tvrdí, že napadené rozhodnutí uvádí, že rozhodnou skutečností v projednávaném spisu je, jak Crédit mutuel použila peněžní prostředky získané prostřednictvím Livret bleu, kterou měla k dispozici. Podle ní se z tohoto důvodu jedná o narušení hospodářské soutěže.

Závěry Soudu

- 67 Úvodem je namíste připomenout, že povinnost uvést odůvodnění představuje podstatnou náležitost, která musí být odlišena od otázky opodstatněnosti odůvodnění, která spadá pod otázku legality, pokud jde o meritum sporného aktu (rozsudky Soudního dvora ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Recueil, s. I-1719, bod 67, a ze dne 22. března 2001, Francie v. Komise, C-17/99, Recueil, s. I-2481, bod 35).
- 68 Odůvodnění vyžadované článkem 253 ES musí být přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musí z něho jasně a jednoznačně vyplývat úvaha orgánu, jenž akt vydal, aby dotčené osoby mohly rozpoznat důvody, které vedly k přijetí opatření a příslušný soud mohl vykonat svůj přezkum. Požadavek uvést odůvodnění musí být posuzován v závislostech na okolnostech případu, zejména na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou mít adresáti nebo jiné osoby bezprostředně a osobně dotčené aktem na obdržení odůvodnění. Není vyžadováno, aby v odůvodnění byly uvedeny všechny relevantní skutkové a právní poznatky, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 253 ES, musí být

posouzena nejenom s ohledem na jeho znění, ale také s ohledem na souvislosti, za nichž byl přijat, jakož i na všechny právní předpisy upravující dotyčnou oblast (rozsudky Soudního dvora ze dne 13. března 1985, *Nizozemsko a Leeuwarder Papierwarenfabriek v. Komise*, 296/82 a 318/82, Recueil, s. 809, bod 19, ze dne 14. února 1990, *Delacre a další v. Komise*, C-350/88, Recueil, s. I-395, body 15 a 16, ze dne 29. února 1996, *Belgie v. Komise*, C-56/93, Recueil, s. I-723, bod 86, *Komise v. Sytraval a Brink's France*, bod 67 výše, bod 63, a *Francie v. Komise*, bod 67 výše, body 35 a 36).

- 69 Co se týče odpovědi na otázku, zda je napadené rozhodnutí dostatečně odůvodněné s ohledem na určení podpory, jejíž neslučitelnost se Smlouvou je v něm konstatována, je tedy namíste ověřit, zda toto rozhodnutí umožňuje dotčeným osobám rozpoznat státní opatření považovaná Komisí za opatření představující podporu a zda Soud mohl provést svůj přezkum ohledně posouzení těchto opatření. Naopak v rámci přezkumu odůvodnění není relevantní, zda je kvalifikace těchto opatření jako podpory odůvodněná.

— Výrok a „Závěry“ napadeného rozhodnutí

- 70 Nejdříve je třeba konstatovat, že čl. 1 odst. 1 napadeného rozhodnutí, podle kterého „opatření přijatá Francouzskou republikou ve prospěch *Crédit mutuel* z titulu příjmu vkladů a správy regulovaného spoření v rámci mechanismu ‚*Livret bleu*‘ zahrnují státní podpory neslučitelné se společným trhem“ (*neoficiální překlad*), neuvádí výslovně, která státní opatření týkající se režimu *Livret bleu* jsou tímto rozhodnutím považována za opatření příznávající podpory *Crédit mutuel*.

- 71 Teze Komise, že čl. 2 odst. 2 výroku napadeného rozhodnutí jasně uvádí, že pouze vkladová provize byla takto posouzena, nemůže být přijata.

- 72 Jistě, toto ustanovení, které ukládá Francouzské republice povinnost změnit úrokovou sazbu z celkového objemu finančních prostředků Livret bleu placenou CDC za účelem zrušit do budoucna každou podporu, která by překračovala náklady na správu a příjem vkladů, odkazuje pouze na vkladovou provizi. Toto ustanovení nicméně neurčuje podporu, ale opatření, která je Francouzská republika povinna přijmout do budoucna, aby se vyhnula poskytnutí podpory formou vkladové provize. Je nepochybné, že soustředění celkového objemu finančních prostředků Livret bleu u CDC bylo dokončeno v roce 1999 a že od tohoto okamžiku je vkladová provize jediný příjem, který má Crédit mutuel ze správy Livret bleu. Tento bod výroku tedy neumožňuje žádný závěr, co se týče definice podpory, jejíž neslučitelnost se společným trhem je konstatována v čl. 1 odst. 1 napadeného rozhodnutí pro roky předcházející úplnému soustředění prostředků.
- 73 Z toho vyplývá, že označení podpory ve výroku napadeného rozhodnutí není dostatečné pro to, aby dotčeným osobám a Soudu umožnilo rozpoznat opatření považované(á) v projednávaném případě za opatření představující podporu.
- 74 Podle ustálené judikatury je výrok aktu nedílně spojen s jeho odůvodněním a musí být vykládán, pokud je to třeba, s ohledem na důvody, které vedly k jeho přijetí (rozsudek Soudního dvora ze dne 15. května 1997, TWD v. Komise, C-355/95 P, Recueil, s. I-2549, bod 21; rozsudky Soudu ze dne 22. října 1997, SCK a FNK v. Komise, T-213/95 a T-18/96, Recueil, s. II-1739, bod 104; ze dne 11. března 1999, Eurofer v. Komise, T-136/94, Recueil, s. II-263, bod 171, a Alzetta a další v. Komise, bod 65 výše, bod 163).
- 75 V tomto ohledu v bodě VI. napadeného rozhodnutí, nazvaného „Závěry“, Komise konstatuje v bodě 202 odůvodnění: „oprávnění Crédit mutuel poskytovat Livret bleu zahrnuje státní podpory ve smyslu čl. 87 odst.1 [ES]“. Bod 203 odůvodnění dovolávaný Komisí (uvedený v bodě 25 výše) odkazuje na „poskytnutá vyrovnání“ a na „dotčená opatření“ před zjištěním, že „část státních prostředků poskytnutých Crédit mutuel, která překračuje [náklady na správu a příjem vkladů] Livret bleu, s ohledem na běžnou marži rentability představuje [...] státní podporu“.

- 76 Protože bod 202 odůvodnění nepřináší žádné upřesnění ve vztahu k výroku a bod 203 odůvodnění neurčuje výslovně vytýkaná opatření, je namístě přezkoumat, zda v napadeném rozhodnutí analýza podmínek, které musejí být splněny, aby mohla být intervence státu kvalifikovaná jako podpora, umožňuje přesně určit opatření, která jsou považována za příznávající podporu *Crédit mutuel*.

— Analýza s ohledem na pojem státní podpora

- 77 Podle čl. 87 odst. 1 ES musejí být splněny v tomto ohledu čtyři podmínky. Zaprvé se musí jednat o intervenci státu nebo ze státních prostředků. Zadruhé tato podpora musí být způsobilá ovlivnit obchod mezi členskými státy. Zatřetí musí zvýhodňovat svého příjemce. Začtvrté musí narušovat nebo moci narušit hospodářskou soutěž (rozsudek Soudního dvora ze dne 24. července 2003, *Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg*, C-280/00, Recueil, s. I-7747, bod 75).
- 78 Komise provedla přezkoumání těchto podmínek v bodech V.1 až V.4 (body 76 až 181 odůvodnění) napadeného rozhodnutí. Nicméně ve své analýze nesledovala pořadí, ve kterém byly tyto podmínky evokovány výše. Komise se totiž nejdříve zabývala v bodě V.1 „narušením hospodářské soutěže a vlivem na obchod mezi členskými státy“, předtím než v bodě V.2 přezkoumala „kvalifikaci jako státních prostředků“. Pokračovala dále bodem V.3, nazvaném „konkurenční výhoda“ a nakonec věnovala bod V.4 „hodnocení výše státní podpory“. Jak vyplývá dále z přezkoumání obsahu těchto různých bodů, toto pořadí zakládá některé problémy ohledně srozumitelnosti, které navozuje napadené rozhodnutí. Je tedy třeba přezkoumat, při zachování pořadí zvoleného Komisí, zda vysvětlení, která obsahují tyto čtyři body, umožňují určit opatření, která zakládají vytýkanou podporu.

— Analýza narušení hospodářské soutěže a vlivu na obchod

- 79 Komise začíná v bodech 76 až 92 odůvodnění napadeného rozhodnutí přezkoumáním druhé a čtvrté z podmínek zmíněných v bodě 77 výše. Její analýza je rozdělena do tří etap, první představuje podrobný přezkum „vlivu podpory na obchod od roku 1975“, druhá představení „dokončení liberalizace v bankovním sektoru v Evropské unii od konce sedmdesátých let a posílení hospodářské soutěže“ a třetí připomenutí „postavení Crédit mutuel na francouzském bankovním trhu“.
- 80 Co se zaprvé týče analýzy vlivu na obchod od roku 1975 (body 76 až 84 odůvodnění napadeného rozhodnutí), musí být konstatováno, že tato část napadeného rozhodnutí vzbuzuje dojem, že Komise měla za to, že opatření zavedená v roce 1975 zahrnovala podpory Crédit mutuel, aniž by však upřesnila, která z těchto opatření byla v tomto ohledu vzata v úvahu. Skutečnost, že Komise v průběhu řízení před Soudem zdůraznila, že podporu představuje vkladová provize zavedená v roce 1991, může v tomto ohledu pouze vést k větším nejasnostem.
- 81 Vysvětlení týkající se tohoto postupu podaná Komisí na jednání v odpovědi na otázky Soudu nemohou odstranit dojem, že se Komise mohla domnívat, že sporná podpora vyplývá, alespoň z části, z opatření přijatých v roce 1975.
- 82 Nejdříve tvrzení, že přezkoumání vlivu na obchod předcházelo přezkoumání státních prostředků, vznáší problém, co se týče metody sledované Komisí v projednávaném případě. Jistě, kritérium způsobilosti opatření ovlivnit obchod mezi členskými státy značí hranici mezi rozsahem působnosti kontroly podpor ze strany Komise a oblastí vyhrazenou pro samostatnou činnost členského státu a Komise nedisponuje intervenční pravomocí s ohledem na státní opatření, pokud

uvedená podmínka není splněna. Je tedy vhodné zejména v rámci přezkumného řízení týkajícího se komplexního mechanismu tvořeného různými státními opatřeními, jako je Livret bleu, aby Komise předběžně ověřila v okamžiku zahájení řízení a před analyzováním jednotlivých opatření, zda tento mechanismus může ve svém celku ovlivnit obchod. V konečném rozhodnutí Komise je však namíste nahradit toto předběžné posouzení konečným posouzením potenciálního vlivu opatření v konečném výsledku kvalifikovaných jako podpory na obchod mezi členskými státy. To platí tím více, když konečné rozhodnutí kvalifikuje jako podpory pouze část opatření zahrnutých do přezkumného řízení, což je podle Komise přesně případ projednávané věci. Argument vznesený Komisí tedy neodstraňuje nejasnost vytvořenou skutečností, že v napadeném rozhodnutí je zkoumán vliv Livret bleu na obchod v roce 1975, co se týče kvalifikace opatření přijatých v roce 1975 jako podpor.

83 Následně povinnost odpovědět stěžovatelům nemohla přinutit Komisi k jí sledovanému postupu. I když je pravdou, že se stížnosti, které byly Komisi předloženy, týkaly opatření přijatých v roce 1975, a že tedy byla povinna tato opatření přezkoumat, nic Komisi neukládalo povinnost konstatovat, že tato opatření byla způsobilá ovlivnit obchod, pokud se domnívala, že z jiných důvodů nemohou být kvalifikována jako podpory.

84 Konečně, co se týče důsledků, které je třeba vyvodit z rozsudku Alzetta a další v. Komise (bod 65 výše), Komise právem konstatuje, že je povinna si ověřit za účelem určení, zda podpory poskytnuté v rámci režimu podpor mají být kvalifikovány jako stávající nebo nové, zda v okamžiku zavedení tohoto režimu byl dotyčný trh otevřený nebo uzavřený pro hospodářskou soutěž. Tato vysvětlení přitom potvrzuje dojem, že podle napadeného rozhodnutí byl zkoumaný režim podpor zaveden v roce 1975.

85 Zadruhé přezkoumání důsledků liberalizace bankovního sektoru v bodech 85 až 89 odůvodnění napadeného rozhodnutí vede ke zjištění, že „vliv podpor poskytnutých jednomu bankovnímu ústavu na obchod se stal výjimečně citelným“ od roku 1990.

Přestože vkladová provize není v bodech 85 až 89 odůvodnění zmíněna, tyto body odůvodnění mohou být chápány tak, že směřují k prokázání, že toto opatření mohlo mít podstatný vliv na obchod. Tato analýza neposkytuje žádné objasnění otázky, zda vedle vkladové provize byla vzata v úvahu i jiná opatření jako opatření zakládající spornou podporu.

- 86 Zatřetí vysvětlení, která jsou uvedena v bodech 90 a 91 odůvodnění napadeného rozhodnutí týkající se postavení Crédit mutuel na francouzském bankovním trhu jednak směřují k tomu, aby nebyl připuštěn argument, podle kterého omezená územní působnost místních poboček Crédit mutuel vylučuje jakýkoliv dopad podpory na obchod a jednak obsahují několik stručných úvah, co se týče narušení hospodářské soutěže, přičemž Komise zejména tvrdí:

„Credít mutuel je rentabilní podnik [...] Případné nadměrné vyrovnání čistých nákladů na příjem a správu úkolů v obecném hospodářském zájmu mu umožňuje zvyšovat své příjmy a dodatečný vlastní kapitál. Nárok na solventnost [...] vyplývající z evropské bankovní právní úpravy zavádí povinnost, která omezuje schopnost růstu úvěrových institucí. Jakákoliv podpora provozu, pokud posiluje vlastní objem peněžních prostředků, má značný vliv na osvobození se od tohoto nároku. Z tohoto nároku na solventnost vyplývá, že posouzení narušení hospodářské soutěže je jednodušší v případě podpor pro úvěrové instituce. Pokud podpory vedou přímo či nepřímo ke zvýšení vlastního objemu peněžních prostředků, může se narušení hospodářské soutěže projevit v růstu činností banky.“ *(neoficiální překlad)*

- 87 Devadesátý a devadesátý první bod odůvodnění napadeného rozhodnutí se tedy nevyjadřují definitivním způsobem k existenci narušení hospodářské soutěže v projednávaném případě, ale omezují se na poskytnutí některých upřesnění, co se týče kritérií posouzení, které Komise zamýšlí přijmout. Tato pasáž nedovoluje určit, zda vedle vkladové provize mohou podle napadeného rozhodnutí jiná opatření přispět k nadměrnému vyrovnání nákladů na příjem vkladů a správu, k navýšení vlastního objemu peněžních prostředků a na základě této skutečnosti k narušení hospodářské soutěže.

88 Konečně závěr těchto vysvětlení v bodě 92 odůvodnění napadeného rozhodnutí (uvedený v bodě 17 výše) užívá některé obzvláště nepřesné výrazy, co se týče určení podpory, když odkazuje na „potenciální podpory poskytnuté Crédit mutuel“, které mají „charakter podpor provozu“, a konstatuje, že „potenciální podpora [byla] novou podporou od svého zavedení v roce 1975“. Vkladová provize není v tomto závěru ani zmíněna.

89 I když je pravda, že bod 92 odůvodnění napadeného rozhodnutí kvalifikuje podpory, jejichž účinky jsou posuzovány, jako „potenciální“, je třeba konstatovat, že tato kvalifikace je opomenuta, když se jedná o otázku, v bodě 130 odůvodnění napadeného rozhodnutí, „právní analýzy povahy podpory poskytnuté na Livret bleu“. Přesto Komise tvrdí, že se „od roku 1975 jednalo o novou podporu“. Komise dále ovšem konstatuje, že výše této podpory nemůže být vypočtena pro období předcházející roku 1991. To nicméně neznamená, že podle napadeného rozhodnutí před rokem 1991 neexistovala žádná podpora. Používané výrazy naznačují spíše, že Komise mohla mít za to, že již před rokem 1991 existovala opatření, která mohla představovat podporu, ale že se vzdala toho, aby vypočetla jejich výši.

90 Když Komise vysvětlila na jednání vypuštění přídavného jména „potenciální“ v bodě 130 odůvodnění napadeného rozhodnutí úsilím o „stručné znění“ a z důvodů „omezeného dopadu na obsah rozhodnutí, pouze uznává, že znění napadeného rozhodnutí vykazuje slabé stránky, aniž by odstranila nejasnosti o obsahu tohoto rozhodnutí, které z toho vyplývají.

91 Z toho vyplývá, že analýza narušení hospodářské soutěže a vlivu na obchod v napadeném rozhodnutí neumožňuje jasně určit, která opatření spadající pod mechanismus Livret bleu jsou v napadeném rozhodnutí považovaná za opatření, která mají vliv na obchod a vytvářejí narušení hospodářské soutěže.

— Analýza státních prostředků

- 92 Zadruhé Komise přezkoumala v bodech 93 až 99 odůvodnění napadeného rozhodnutí otázku státních prostředků, prostřednictvím kterých byla podle ní dotčená podpora poskytnuta. Je nutné konstatovat, že úvahy sledované v napadeném rozhodnutí nejsou v tomto ohledu ani jasné, ani vyčerpávající.
- 93 V bodě 94 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise oznamuje následující plán:

„Ověř [..], jaké jsou státní prostředky, z nichž může mít Crédit mutuel prospěch: 1) daňové zvýhodnění poskytnuté spořitelům ; 2) vkladová provize [..]; 3) příjmy vycházející z [jiných POZ] ; 4) případné výhody a náklady nepřímou vycházející ze systému Livret bleu.“*(neoficiální překlad)*

- 94 Co se týče zaprvé osvobození od daní, napadené rozhodnutí uvádí, že systém zahrnuje uvolnění státních prostředků a přijetí výhodnějšího režimu pro spořitele ve srovnání s běžnou situací, čímž státu vznikají náklady. Komise pokračuje v bodě 96 odůvodnění napadeného rozhodnutí:

„Zdá se, že tato podpora přináší prospěch přímo individuálním spotřebitelům, a ne bance, nelze se tedy domnívat, že Crédit mutuel je přímým příjemcem daňové podpory. Nicméně tato daňová podpora sociální povahy je spojena s jediným produktem poskytovaným jediným činitelem, Crédit mutuel. Podpora tedy nesplňuje podmínku slučitelnosti danou čl. 87 odst. 2 písm. a) [ES], který stanoví, že podpora je poskytována ‚bez diskriminace na základě původu výrobků‘.“*(neoficiální překlad)*

- 95 Tato analýza nedovoluje jasně určit, zda Komise měla za to, že osvobození od daní může představovat převod státních prostředků ve prospěch Crédit mutuel. Takový výklad napadeného rozhodnutí nemůže být nicméně vyloučen vzhledem k tomu, že není nezbytné k tomu, aby mohla být konstatována existence intervence prostřednictvím státních prostředků ve prospěch podniku, aby tento podnik byl jejím přímým příjemcem. Z čl. 87 odst. 2 písm. a) ES totiž vyplývá, že podpory sociální povahy poskytované individuálním spotřebitelům mohou spadat do rozsahu působnosti čl. 87 odst. 1 ES. Stejně tak skutečnost, že se členský stát vzdal příjmu z daní, může zahrnovat nepřímý převod státních prostředků, který může být kvalifikován jako podpora ve prospěch jiných hospodářských subjektů, než jsou ty, jimž je daňová výhoda poskytnuta přímo (rozsudek Soudního dvora ze dne 19. září 2000, Německo v. Komise, C-156/98, Recueil, s. I-6857, body 24 až 28).
- 96 Napadené rozhodnutí je tedy nejasné, pokud jde o kvalifikaci osvobození od daní s ohledem na kritérium státních prostředků.
- 97 Zadruhé Komise zkoumá „úkol v obecném zájmu svěřený Crédit mutuel“ a stanoví v bodě 98 odůvodnění napadeného rozhodnutí:

„Crédit mutuel byl svěřen úkol poskytovat Livret bleu spojený se striktními výsadami a povinnostmi. Výsady spočívají ve výlučném poskytování Livret bleu a v platbě vkladové provize [...] Povinnosti se týkají užití prostředků shromážděných prostřednictvím Livret bleu. Tyto povinnosti se v průběhu času vyvíjely [...]. V současnosti je celkový objem finančních prostředků soustředěn u CDC. Tato platí Crédit mutuel výlučně ze soustředěného objemu finančních prostředků úroky odpovídající hrubé úrokové sazbě stanovené orgány veřejné moci a placené spořitelům, jakož i zprostředkovatelskou provizi ve výši 1,3 %. Je třeba poznamenat, že vzhledem k tomu, že CDC je veřejným podnikem, který má k dispozici veřejné prostředky pro zajišťování úkolu v obecném zájmu, musí být vkladová provize považována za státní prostředky. Úroky jsou placeny spořitelům, takže Crédit

mutuel má prospěch jen z této provize. Tato provize je nedílnou částí úkolu veřejné služby, jímž je pověřena Crédit mutuel, a jde tedy k tíži státu.“ *(neoficiální překlad)*

- 98 Vkladová provize je tedy jasně kvalifikována jako státní prostředek.
- 99 Zatřetí, pokud jde o příjmy z jiných POZ, Komise v bodě 99 odůvodnění napadeného rozhodnutí prohlašuje:

„Na základě obdržených informací, spojení povinného charakteru těchto použití a skutečnosti, že podmínky sazby jsou upraveny státem a nejsou volně určovány trhem, potvrzuje, že je namístě mít za to, že [jiné] POZ jsou nedílnou částí systému Livret bleu. Dále bude ukázáno, že tyto státem upravené podmínky dovolily Crédit mutuel dosáhnout velmi významných zisků z tohoto celkového objemu finančních prostředků. Definice těchto [POZ] byla změněna vyhláškou ze dne 27. září 1991: uvedená použití jsou od té doby výlučně půjčky na financování bydlení s regulovaným nájemným a přidělování na konto u CDC [...] Ale tato nová použití nahradila dřívější v průběhu devadesátých let jen velmi pomalu: pouze nové vklady byly okamžitě od roku 1991 přidělovány na tato nová použití.“ *(neoficiální překlad)*

- 100 Z výše uvedeného znění vyplývá, že Komise nekvalifikovala výslovně příjmy z jiných POZ jako státní prostředky. Taková kvalifikace se nicméně nezdá ani vyloučena. V této souvislosti totiž význam zjištění, že „[jiné] POZ jsou nedílnou částí systému Livret bleu“ není jasný, s ohledem na skutečnost, že podobné tvrzení je uvedeno v bodě 98 odůvodnění napadeného rozhodnutí k odůvodnění, že vkladová provize jde k tíži státu (viz bod 97 výše).

- 101 Proto je v napadeném rozhodnutí výsledek přezkoumání otázky, zda příjmy vycházející Crédit mutuel ze správy jiných POZ představují převod státních prostředků, rovněž nejasný.
- 102 Co se začtvrté týče přezkoumání případných nepřímých výhod a nákladů vycházejících ze systému Livret bleu, které bylo oznámeno v bodě 94 odůvodnění napadeného rozhodnutí, musí být konstatováno, že v této části rozhodnutí nebylo provedeno. Naopak vysvětlení týkající se nepřímých výhod a nákladů mechanismu Livret bleu jsou jednak uvedena v části věnované hodnocení výše státní podpory, zejména v bodech 119 až 127 odůvodnění, kde Komise přezkoumává případné „účinky ztrátových taháků“ Livret bleu a jednak v části věnované slučitelnosti podpor se Smlouvou, zejména v bodech 190 až 194 odůvodnění, které se týkají otázky, zda byla Crédit mutuel povinna zachovat pobočky v zemědělských oblastech. Žádné posouzení případných nepřímých výhod s ohledem na podmínky existence státních prostředků nebylo nicméně provedeno.
- 103 Musí být tedy konstatováno, že dotčená analýza státních prostředků v napadeném rozhodnutí je jasná, pokud jde o vkladovou provizi, ale nejasná, pokud jde o kvalifikaci osvobození od daní a jiných POZ, a neúplná, pokud jde o jiné výhody, jejichž přezkoumání bylo Komisí zamýšleno.

— Analýza konkurenční výhody

- 104 Bod V.3 napadeného rozhodnutí, nazvaný „konkurenční výhoda“, obsahuje pouze bod 100 odůvodnění, uvedený v bodě 18 výše.

- 105 Tento bod napadeného rozhodnutí se pouze omezuje na uvedení kritéria, které Komise zamýšlí použít pro určení, zda může být v projednávaném případě konstatována konkurenční výhoda a zda je splněna třetí a čtvrtá podmínka čl. 87 odst. 1 ES, které jsou uvedeny v bodě 77 výše. Je namístě zdůraznit, že toto kritérium je definováno v bodě 100 odůvodnění napadeného rozhodnutí jen s ohledem na vkladovou provizi a nezmiňuje žádné z jiných opatření, jež jsou součástí mechanismu Livret bleu.
- 106 Analýza těchto dvou podmínek týkající se jednak výhody poskytnuté příjemci a jednak otázky, zda zkoumané opatření narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž, je uvedena rovněž v bodě V.4 napadeného rozhodnutí, nazvaném „hodnocení výše státní podpory“, který obsahuje body 101 až 181 odůvodnění. Tato vysvětlení jsou také málo jasná v otázce, zda je platba vkladové provize jediným opatřením vzatým v úvahu, které bylo považováno za opatření poskytující Crédit mutuel konkurenční výhodu nebo zda rovněž hrála roli jiná opatření přijatá v rámci režimu Livret bleu.
- 107 Komise poprvé definuje „způsoby vzetí do úvahy celkových příjmů a výloh spojených s celkovým objemem finančních prostředků na Livret bleu“ a v tomto ohledu upřesňuje v bodě 103 odůvodnění napadeného rozhodnutí:

„Finanční mechanismus Livret bleu Crédit mutuel musí být hodnocen s ohledem na celkovou systematiku tohoto režimu spoření, to znamená, že je třeba vzít v úvahu veškeré náklady a zisky vyplývající ze systému, obzvláště zisky vycházející přímo z užití celkového objemu finančních prostředků, které byly shromážděny díky úkolu poskytovat tento produkt nezdaněného spoření.“ *(neoficiální překlad)*

- 108 Toto znění vytváří dojem, že osvobození Livret bleu od daní bylo vzato do úvahy pro určení, zda tento mechanismus poskytl Crédit mutuel výhodu.

- 109 Dojem, že osvobození od daní bylo vzato v úvahu, je potvrzen bodem 108 odůvodnění, podle kterého „vklady na Livret bleu umožnily Crédit Mutuel získat prostředky za výhodnějších podmínek, než by to bylo možné prostým refinancováním na finančních trzích“ (*neoficiální překlad*). Navíc v bodě 111 odůvodnění Komise konstatuje, že se „náklady prostředků“ na Livret bleu „liší od běžných tržních nákladů“. Sto sedmáctý bod odůvodnění zmiňuje „zvláštnost této formy shromažďování prostředků“. Ve stejném myšlenkovém směru, bod 175 odůvodnění odůvodňuje vzetí volných použití do úvahy, protože se „opírají o zvláštní prostředek, vklady shromážděné díky monopolu poskytování Livret bleu“. Týž bod odůvodnění rovněž uvádí, že „je pravděpodobné, že by za konkurenčních tržních podmínek Crédit mutuel nebyla schopna získat tento prostředek za stejné náklady.“ (*neoficiální překlad*)
- 110 Uvedené části jsou nejasné, co se týče definice opatření, které zakládá(a) konkurenční výhodu poskytnutou Crédit mutuel.
- 111 Vysvětlení Komise, že je důležité rozlišovat jednak koncept „konkurenční výhody vyplývající z nadměrného vyrovnání výloh zapříčiněných zajišťováním úkolu v obecném hospodářském zájmu“, a jednak koncept „hospodářských výhod“ vzatých do úvahy v rámci celkové bilance Livret bleu směřující k ověření, zda se jedná o nadměrné vyrovnání, neposkytuje nezbytné objasnění.
- 112 Jistě, několik částí napadeného rozhodnutí, ve kterých se jedná o výhody, zejména body 106, 107, 180 a 198 odůvodnění, může být chápáno tak, že se vztahují na hospodářské výhody vzaté do úvahy v rámci celkové bilance. Naopak, když Komise opakovaně uvádí, zejména v bodech 108, 111 a 175 odůvodnění, že Crédit mutuel obdržela prostředky za výhodnějších podmínek, než jsou tržní podmínky, napadené rozhodnutí naráží na konkurenční výhodu vyplývající z režimu Livret bleu a nejen na hospodářskou výhodu, kterou je třeba vzít v úvahu v rámci celkové bilance tohoto režimu.

- 113 Komise v tomto ohledu na jednání tvrdila, že nevyvodila právní důsledky z jiných skutečností než z vkladové provize. Nicméně i kdyby bylo toto tvrzení přesné, skutečnost, že jsou na několika místech napadeného rozhodnutí zmíněny „výhody“, které nakonec nejsou vzaty do úvahy pro účely určení podpory, aniž by tak bylo výslovně uvedeno, vytváří nejasnou situaci, která činí pochopení napadeného rozhodnutí v tomto bodě o to více složitým.
- 114 Navíc teze, že byla vzata do úvahy pouze vkladová provize, není slučitelná s přezkoumáním provedeným v bodech 119 až 127 odůvodnění napadeného rozhodnutí „účinků ztrátových taháků“ spojených s režimem Livret bleu a dovolávaných stěžovateli. Podle stěžovatelů, výlučné oprávnění poskytovat produkt spoření přitažlivý svým osvobozením od daní umožňuje Crédit mutuel přitáhnout a udržet si zákazníky, kterým je následně síť schopna nabídnout další bankovní produkty nebo služby. Komise uvádí v bodech 126 a 127 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že tyto účinky v rámci napadeného rozhodnutí nepřijala, protože nebylo možné přesně zhodnotit jejich finanční dopad. Tyto „účinky přitahování zákazníků“ Livret bleu nejsou přitom spojeny s placením vkladové provize, ale jsou spojeny pouze s oprávněním poskytovat produkt spoření osvobozený od daní. Přezkoumání takových účinků přispívá tedy k vytvoření dojmu, že výlučné oprávnění poskytování a osvobození od daní se počítají mezi opatření představující podporu konstatovanou napadeným rozhodnutím. Jistě, Komise byla povinna v tomto bodě odpovědět na argumenty stěžovatelů a v tomto rámci bylo nevyhnutelné, aby se vyjádřila k opatřením jiným, než je vkladové provizi. Nicméně, aby se vyhnula tomu, že napadené rozhodnutí bude chápáno v tom smyslu, že považuje tato opatření za opatření přispívající k poskytnutí vytýkané podpory, bylo tím více nezbytné, aby Komise jasně uvedla, že pouze vkladová provize byla pokládána za opatření přiznávající podporu, pokud její stanovisko bylo skutečně takové.
- 115 Dojem, že vkladová provize nebyla jediným opatřením, které bylo vzato do úvahy z titulu podpory přiznané Crédit mutuel, je ještě posílen výsledkem hodnocení výše podpory v bodě V.4 napadeného rozhodnutí. V tomto ohledu je poučné doplnit

tabulku výsledků provozního účtu Livret bleu, uvedenou v bodě 21 výše, údaji týkajícími se vkladové provize poskytnutými účastníky řízení v odpovědi na otázky Soudu:

Rok	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	Součet
Vkladová provize	10	60	110	240	390	490	540	780	2 620
Soustředěný objem finančních prostředků	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	- 399
[Jiné] POZ	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	2 592
Volná použití	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	- 1 119
Podpora nepřípočitatelná ke kapitálu	1 096	505	301	- 471	- 135	- 87	- 156	20	1 074

116 Tato tabulka potvrzuje tezi žalobkyně, že výše podpory konstatovaná v napadeném rozhodnutí je vysvětlena hlavně vzetím do úvahy zisků dosažených Crédit mutuel mezi roky 1991 a 1993, v období, ve kterém vkladová provize dosud podstatně nepřispívala k výsledkům správy Livret bleu a zisky z režimu Livret bleu pocházely hlavně z příjmů vyplacených z jiných POZ.

117 Nepoměr mezi výší podpory připadající na tato léta a výší vkladové provize vyplacené během téhož období je zjevný a zdá se na první pohled těžko odůvodnitelný, pokud podpora vyplývá skutečně pouze z platby této provize, aniž by z tohoto důvodu bylo vzato do úvahy jakékoliv z opatření dříve přijatých v rámci Livret bleu. Za těchto podmínek analýza konkurenční výhody, jak vyplývá

z napadeného rozhodnutí, nedovoluje potvrdit tezi Komise, podle které byla jako podpora kvalifikována pouze vkladová provize.

- 118 V důsledku toho, jelikož Komise v napadeném rozhodnutí nevyjádřila jasně své stanovisko k určení opatření, jež přiznala Crédit mutuel spornou podporu, Soud nemůže vykonat svůj soudní přezkum ohledně posouzení režimu Livret bleu napadeným rozhodnutím.
- 119 Konečně úvahy sledované Komisí v napadeném rozhodnutí nedovolují vyloučit možnost evokovanou žalobkyní, že napadené rozhodnutí se v podstatě týká dvou potenciálních podpor poskytnutých v roce 1975 a v roce 1991, aniž by je ve své analýze jasně rozlišovalo.
- 120 Je namístě doplnit, že Komise nemohla ve své analýze vzít do úvahy vyjasnění provedená Soudním dvorem následně po přijetí napadeného rozhodnutí ve věci státních opatření určených pro vyrovnání výloh spojených s úkoly ve veřejném zájmu, zejména v rozsudku Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, bod 77 výše. Pokud mohou být některé slabé stránky v popisu úvah přijatých v napadeném rozhodnutí vysvětleny skutečností, že Komise ještě nemohla využít poučení vyplývající z této judikatury, bylo nicméně nutné s ohledem na složitost tohoto spisu, aby úvahy Komise byly zvláště jasnými, pokud jde o určení a posouzení opatření, jež přiznávají Crédit mutuel spornou podporu.
- 121 Z výše uvedené analýzy vyplývá, že úvahy sledované v napadeném rozhodnutí ve svém celku nedovolují určit, zda Komise považovala za opatření, jež poskytují Crédit mutuel spornou podporu, mimo vkladovou provizi, osvobození od daní, oprávnění výlučného poskytování a podmínky úročení jiných POZ, nebo zda tomu tak nebylo.

- 122 Z toho vyplývá, že napadené rozhodnutí není dostatečně odůvodněno, pokud jde o určení opatření kvalifikovaných jako podpora.
- 123 Komise uvedla v průběhu tohoto řízení, že podle napadeného rozhodnutí pouze vkladová provize zakládá spornou podporu. Je nicméně namístě konstatovat, že tyto úvahy objasněné zmocněnci Komise před Soudem nejsou uvedeny v napadeném rozhodnutí a jsou popřeny četnými částmi tohoto rozhodnutí analyzovanými výše.
- 124 Jak Soudní dvůr rozhodl ve svém rozsudku ze dne 15. června 1994, Komise v. BASF a další (C-137/92 P, Recueil, s. I-2555, body 66 až 68), výrok a důvody rozhodnutí, které musejí být povinně odůvodněné na základě článku 253 ES, představují neoddělitelný celek, takže je věcí pouze kolegia členů Komise, na zásadě zásady kolegiality, přijmout obojí dohromady, přičemž jakákoliv změna v odůvodnění překračující prosté opravy pravopisu nebo gramatiky patří do výlučné pravomoci kolegia.
- 125 Tyto úvahy založené na zásadě kolegiality jsou také použitelné na napadené rozhodnutí v projednávaném případě, které rovněž mělo být odůvodněno na základě článku 253 ES a kterým kolegium členů Komise vykonalo zvláštní pravomoc vyslovit se ke slučitelnosti státních podpor, jež mu byla svěřena článkem 88 ES.
- 126 Z toho vyplývá, že argumentace předložená Soudu zmocněnci Komise nemůže napravit nedostatky v odůvodnění napadeného rozhodnutí (viz v tomto smyslu rozsudky Soudního dvora ze dne 24. října 1996, Německo a další v. Komise, C-329/93, C-62/95 a C-63/95, Recueil, s. I-5151, body 47 a 48, a Soudu ze dne 25. června 1998, British Airways a další v. Komise, T-371/94 a T-394/94, Recueil, s. II-2405, body 116 až 119).

- 127 Z toho vyplývá, že je třeba zrušit napadené rozhodnutí, aniž by bylo namístě posuzovat ostatní žalobní důvody, kterých se žalobkyně dovolává.

K nákladům řízení

- 128 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu bude účastníku řízení, který byl ve sporu neúspěšný, uložena náhrada nákladů řízení, pokud účastník, který byl ve sporu úspěšný, náhradu nákladů ve svém návrhu požadoval. Vzhledem k tomu, že žalovaná byla ve sporu neúspěšná, je namístě uložit jí, mimo jejích nákladů řízení, i náhradu nákladů řízení žalobkyně v souladu s návrhy posledně uvedené.
- 129 Francouzská republika ponese své náklady řízení v souladu s čl. 87 odst. 4 první pododstavcem jednacího řádu.

Z těchto důvodů

Soud (druhý rozšířený senát)

rozhodl takto:

- 1) Rozhodnutí Komise 2003/216/ES ze dne 15. ledna 2002 o státní podpoře poskytnuté Francouzskou republikou ve prospěch Crédit mutuel se zrušuje.**

2) Komise ponese své náklady řízení, jakož i náklady řízení vzniklé žalobkyni.

3) Francouzská republika ponese své náklady řízení.

Pirrung

Tiili

Meij

Vilaras

Forwood

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 18. ledna 2005.

Vedoucí soudní kanceláře

Předseda senátu

H. Jung

J. Pirrung

Obsah

Skutečnosti předcházející sporu	II - 147
Crédit mutuel	II - 148
Livret bleu (modrá vkladní knížka)	II - 148
Správní řízení	II - 151
Napadené rozhodnutí	II - 152
Řízení a návrhy účastníků řízení	II - 158
Právní otázky	II - 159
Úvodní poznámky	II - 159
K odůvodnění napadeného rozhodnutí s ohledem na určení podpory	II - 160
Argumenty účastníků řízení	II - 160
– K určení opatření přiznávajícího výhodu	II - 161
– K určení státních prostředků	II - 166
– Ke kvalifikaci režimu Livret bleu jako nové podpory od jejího zavedení v roce 1975	II - 167
Závěry Soudu	II - 169
– Výrok a „Závěry“ napadeného rozhodnutí	II - 170
– Analýza s ohledem na pojem státní podpora	II - 172
– Analýza narušení hospodářské soutěže a vlivu na obchod	II - 173
– Analýza státních prostředků	II - 177
– Analýza konkurenční výhody	II - 180
K nákladům řízení	II - 187